

ligger den og derved ogsaa Muligheden for at faae Høns til næste Aar. Denne Sagt paa Høns paa Sne er den mest ødelæggende for Hønsjagten, og derfor vil jeg under alle Omstændigheder henstille til de ærede Forslagsstillere, at der sker saadanne Forandringer i Loven, at Sagten i December Maaned, hvor der jo saa jevnlig findes Sne, bliver forbuden. Om man lægger Bøgt paa, at Høns- og Harejagten kan vare lige længe, kan begynde lige sent og holde lige tidlig op, derom kunne Meningerne være delte; men det er ikke et Punkt, som er saa væsentlig som dette, at Hønsjagten forbydes i December Maaned. Om de ærede Forslagsstillere maatte tro, at det kunde ske hensigtsmæssigt ved blot at forlænge den lille Lov, som blev givet for tre Aar tilbage, eller ved at vedtage et Endringsforslag til nærværende Lovforslag, som af mig bebudet, skal jeg ganske henstille; men jeg maa meget anbefale, at Hønsjagt forbydes i December Maaned. Tøvrigt vil jeg ogsaa tilraade det høie Thing ikke at gjøre større Forandringer i dette Lovforslag, end at man kan være sikker paa at bringe det igjennem. Jeg tror, som jeg før nævnte, at vi paa dette Punkt hellere maa se at faae Noget i Retning af Færdningsbestemmelser, selv om vi ikke maatte finde dem fuldkommen tilfredsstillende, end slet Intet.

Chr. Jensen: Ja, det er jo en gammel Erfaring, at, saasnart der her i Thinget bliver Tale om en Sagtlov, fremkommer der forskellige Ansuelser, om der skal fredes over Bildtet eller ikke. Det har altid viist sig, at der er fremkommet Ansuelser fra forskellige Sider. Vi have endog tidligere hørt stærke og kraftige Forsvar for selve Haven, skjøndt det vistnok maa erkjendes fra alle Sider, at den gjør langt mere Skade end Gavn. Jeg havde nu troet, at det lille Lovforslag, som her foreligger, skulde være gaaet igjennem upaatakt, men det har allerede viist sig, at det ikke kan ske. Der er jo nu fremsat forskellige Udtalelser, jeg vil dog sige mere for Lovforslaget, det har ikke været saa meget imod det; thi det erkjendes jo fra alle Sider, at en hel Revision af Sagtloven ikke lader sig gennemføre for Dieblisset. Naar det skulde vise sig, at dette lille Lovforslag skulde blive henvist til et Udvalg, vil jeg gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at jeg igaar modtog et Andragende med, jeg tror 21 Understrifter af Folk, som dels ere Jægere, dels Sagtelkere, men som væsentlig gaar ud paa at frede om Bildtbestandene her i Landet. Den væsentligste Anke, der heri gjøres gjældende mod vore nuværende Tilstande, er, at der skydes endel Hare i Oktober Maaned, som ikke ere fuldvogne, og dernæst er det paa en Tid, hvor Bildet kommer meget lidt til Nytte, idet det ikke kan forfendes og bevares; men den væsentligste Anke er, at Harene i September Maaned ikke ere ud-

vogede og heller ikke ind i Oktober Maaned ere det. Andragernes Forslag gaar ud paa, at Harene skulle fredes fra 1ste Februar til 1ste November, Høns derimod ønske de at faae frede fra 1ste December til 1ste Oktober. (Ufbrydelse). Nei, det er 1ste December, det falder sammen med, hvad den ærede sidste Taler yttrede, at der navnlig i December Maaned sker stor Ødelæggelse paa Høns, hvorimod det samme ærede Medlem vilde have Sagten tilladt paa Høns i September Maaned. Saaledes som det nu er, at Sagt paa Høns er tilladt i September, er det overordentlig generende for Landbrugerne. De gaa her og ville skyde Høns paa en Tid, hvor Folk ere ude at pløje, og deres Hunde forarsage Ulempe, navnlig for Faarene. Desuden er der en Del, som gaa for at skyde Høns, men, naar de komme for tæt ved en Hare, skyde de den med, hvilket er ulovligt. Jeg tror derfor at det er aldeles nødvendigt, at vi saavidt muligt lade Sagten falde sammen paa en Tid, baade for Høns og for Hare. Der er endvidere udtalt, at det nok kunde være ønskeligt ogsaa at frede om Vænder, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Boissen) omtalte, idet han indbragte Lovforslaget. Dette anser jeg for at være saa vanskeligt, at jeg ikke skal indlade mig paa at udtale mig derom, idet der er saa mange forskellige Slags Vænder, og den virkelige Graaand eller Kritikand, som den ogsaa kaldes, tror jeg, er vanskelig at kjende fra andre Vænder, som der jo ikke er Noget ivoien for at fange. Der er navnlig en Masse smaa Vænder, som opholde sig i Vandene, hvoraf der er stor Overflodighed, og dem kan der jo ikke være Noget ivoien for at fange. Jeg vil, som sagt, ikke tildele mig at foreslaa dette lille Lovforslag henvist til et Udvalg, men hvis noget Saadant bliver vedtaget, forbeholder jeg mig at indbringe den Adresse, jeg har modtaget, for at den kan blive henvist til det Udvalg, som jeg haaber da vil tage tilbørligt Hensyn til disse Udtalelser, saavidt det lader sig gjøre; men jeg tror, at vi for Dieblisset maa være glade ved, om vi kunne faae dette lille Lovforslag gennemført omtrent uforandret eller med saa faa Ændringer som muligt, thi hvis der bliver stillet altfor mange Ændringer fra de forskellige Synspunkter, som der er paa Sagtloven, frygter jeg for, at vi ikke ville faae Noget ud af dette Forslag.

Buff: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag. Jeg har ikke det Mindste imod, at den gjældende Lov forlænges i den Tid, Forslagsstillerne ønske. Jeg antager, at, dersom det skulde ske, vilde det bedst naas ad den Vej, at Lovforslaget saa lydløst og stille som muligt gennemløb sin Vej. Men naar f. Ex. det ærede Medlem for Bogense (Berntsen) endog saa har antydnet, at Forslagsstillerne have havt deres Op-